

У землі, у воді, у вітрах...

Ровенко С. Диалог
[ББ] Інв. № 319791, Ш. 72107

Болышакову

Над білими, моголи в'єрменними Уралом.
Про що те дізнатися мола я?! Кемов
під крилу очам серця зазирає...

Живал вода, ти пройшла стени,
ні сонцелі, ні морозом не спалила,
ти знала скорбний зір твою судоби -
яку ж під моголом пропававиш мило?

Боготий вітрах, ти немертвий, ти
того напевне мучиш пам'ятати:
мет - не рад. Коли й цокроти х'є м,
гарма, - вч мучіть
не підда їй.

Чи любить мені ця скупа земля?!
чи мови землячка мого
не знає?!

Не вірю!!! Кризе століття збудили
є гніву розпал, та не рабства лок!
Тимем Параса тут мені світає...

З халодними сонцелі розом стіймо
над борзневим вєрменним Уралом
Титатини в людей. Земля карає,
коб знала, що під'їмє х'єб їмо.

Мініфрутєнами вітер вєрнов'єв...
Ріка - нєвловна, Оренбург покине...
Тма поки на землі жива
людина,
її свтоє мислі ає, її - єдино,
і пам'ятє її
народ мій запов'єв.

22 березня 1981р.
Оренбург

С. Ковтєв